

РЕШЕНИЕ

№ 6973

гр. София, 21.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 17.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **7708** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 5 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „П.“ /кооперация/, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес – С., [улица], вх. „В“, чрез адвокат М., срещу Решение № 04 / 26. 07. 2022 г. на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което е оставена без уважение жалбата срещу Постановление изх. № С220029-023-0002001 от 13. 07. 2022 г. на публичен изпълнител при дирекцията, за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

В жалбата се излагат съображения, че наложените обезпечителни мерки са незаконосъобразни, тъй като не е налице обезпечителна нужда за налагането им. Излага съображения, че не са налице установени публични задължения, които да подлежат на обезпечаване, както и че липсват мотиви за това. Твърди, че се ограничава сериозно дейността на дружеството. По същество претендира постановяване на съдебно решение, с което наложените обезпечителни мерки, бъдат отменени.

Ответникът- директора на Териториална дирекция на НАП „ГДО“, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-29002922003347-020-001/05. 07. 2022 г., е възложено извършването на ревизия на „П.“ /кооперация/, С., ЕИК[ЕИК].

С искане изх. № Р-29002922003347-039-001 / 08. 07. 2022 г., от страна на органа по приходите, е поискано налагането на предварителни обезпечителни мерки върху имущество на дружеството.

С Постановление изх. № С220029-023-0002001 от 13. 07. 2022 г., публичния изпълнител при ТД на НАП ГДО, е наложил обезпечителни мерки чрез възбрана върху недвижими имоти собственост на дружеството и запори върху движими вещи.

С жалба вх. № 26-П-8806 / 19. 07. 2022 г. е оспорено постановлението по административен ред.

С Решение № 04 / 26. 07. 2023 г. на директора на ТД на НАП ГДО, е отхвърлена жалбата и е потвърдено горепосоченото постановление. Решението е връчено на електронен адрес на 27. 07. 2022 г.

С жалба вх. № 26-П-9227 / 01. 08. 2022 г., е оспорен акта и пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок, подлежащ на обжалване акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорения административен акт е издаден от компетентния орган по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Публичният изпълнител правилно е констатирал, че е постъпило мотивирано искане от орган по приходите, в което се излагат съображения, че събирането на предполагаемите публични задължения ще бъде затруднено или значително ще се затрудни, предвид особено големия размер на предполагаемите публични задължения, поради което е налице хипотезата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК.

При налагането на предварителни обезпечителни мерки не е необходимо да има определени с влязъл в сила акт задължения. Необходимо и достатъчно условие е в хода на ревизията да се прецени че събирането на така установените задължения ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. В случая са изложени мотиви, защо ще се затрудни събирането на вземането, които съдят споделя изцяло. Видно е, че се касае за предполагаемо задължение в размер над 2 млн. лв., според искането за налагане на обезпечение, което го определя като такова в особено големи размери.

Съдят счита за неоснователни изложените доводи за нарушение целта на закона, тъй като се ограничавала дейността на дружеството.

Видно е, че с налагането на възбрана върху имоти собственост на дружеството, както и запора върху движими вещи, не се затруднява в значителна степен дейността на дружеството, тъй като същото може да продължи да ги ползва съобразно предназначението им, но само не може да се разпорежда с тях.

Неоснователни са и доводите, че не са били взети предвид имущественото състояние на дружеството и неговата фискална история, което се отразявало на мотивираността на постановлението. Видно е, че от страна на директора на ТД на НАП С. е извършен изключително точен анализ на имуществото на задълженото лице, като е посочено, че дружеството има и други задължения, както и че недвижими имоти са обременени с тежести. При това положение, единствения начин за обезпечаване на бъдещите задължения, които ще бъдат установени в хода на възложената вече ревизия, е чрез наложената възбрана върху притежаваните от дружеството недвижими имоти и

запора върху движими вещи.

В същото време, от страна на жалбоподателя в настоящото производство не бяха доказани предпоставките по чл. 197, ал. 3 от ДОПК, при които съдът отменя наложеното обезпечение. В рамките на делото не се представи от страна на жалбоподателя обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, които да обезпечат събирането на предложените за установяване публични задължения. От страна на жалбоподателя не беше доказано, че наложените предварителни обезпечителни мерки ще спрат извършваната от него дейност, въпреки твърденията изложени в жалбата в тази насока.

Следва да се отбележи, че нормата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК, предвижда отмяна на наложеното обезпечение само при неизпълнение на разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК, но не и при нарушение на ал. 3 на чл. 121 от ДОПК.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и същия касае само обезпечителни мерки, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „П.“ /кооперация/, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Решение № 04 / 26. 07. 2022 г. на директора на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, с което е потвърдено Постановление изх. № С220029-023-0002001 от 13. 07. 2022 г. на публичен изпълнител при дирекцията, за налагане на предварителни обезпечителни мерки.

ОСЪЖДА „П.“ /кооперация/, [населено място], ЕИК[ЕИК], да заплати на ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“, юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лв.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: